

بهره برداری شخصی، بانندی و حزبی از ورزش ممنوع

ورزش ابزاری برای رسیدن به اهداف متعالی است. ورزش وسیله ای است که باید در خدمت اهداف اجتماعی قرار بگیرد. اگر از این ابزار و وسیله به درستی و در راستای اهداف پیش بینی شده استفاده شود و در مسیری سالم، پاک و به دور از هر گونه پلشتی و بی بند و باری گام برداشته شود، رسیدن و دستیابی به اهداف ممکن و آسان می شود. ورزش با ویژگی های منحصر به فرد و با اثرات مثبت و خدمات مفیدش در حوزه های مختلف اجتماعی نباید در خدمت منافع شخصی، بانندی، گروهی و حزبی قرار بگیرد.

اگر علاقه مند به ورزش و معتقد به اثرات مثبت آن در جامعه هستیم باید طرفدار استفاده صحیح و اصولی از آن باشیم. استفاده درست از ورزش می تواند در تاثیر گذاری مثبت و قابل توجه آن نقش اساسی و تعیین کننده داشته باشد.

ورزشی ها و کسانی که به درستی و در عمل، عاشق ورزش بوده و استفاده از آن را فقط در جهت رسیدن به اهداف متعالی می دانند نباید اجازه سوء استفاده از این ابزار مهم و اجتماعی را بدهند. متأسفانه در مقاطعی عده ای که بودن در کنار ورزش را فقط برای تامین منافع شخصی و بانندی می دانند دامنه فعالیت خود را گسترده می کنند تا بتوانند از این روش به آنچه که در برنامه کاری خود گنجانده اند دست پیدا بکنند.

این قبیل افراد هر چند که سنگ ورزش را به سینه می زنند و برای نشان دادن عشق و علاقه ظاهری با استفاده از هزاران ترفند و روش از دیگران سبقت می گیرند تا بتوانند اعتماد ورزشی ها را جلب بکنند اما دیر یا زود مشت آنها باز شدنی است و چهره پلید، زشت و منفعت طلبانه آنها رو شدنی بوده و آن وقت است که آنها سیلی محکمی از ورزش و جامعه ورزش می خورند. سیلی که می تواند برای همیشه پرونده حیات اجتماعی آنها را مختومه کرده و این بی هنرهای از خود راضی و متکبر را به عنصری بی آبرو و منزوی تبدیل نماید.

ورزشی ها و کسانی که صادقانه در دنیای ورزش بوده اند و هستند و هیچوقت از ورزش برای خود کیسه ای جهت مال اندوزی و کسب نام و نشان ندوخته اند باید از میدان داری افراد شناسنامه داری که جز بهره برداری منفی از ورزش هدف دیگری در سر نمی پروراند ممانعت و جلوگیری کنند. از میدان داری آنهایی که از ورزش وسیله ای ساخته

اند برای رسیدن و دستیابی به اهداف غیر ورزشی ، از اهداف مالی گرفته تا اهداف سیاسی و جناحی و تبلیغاتی.

باید بدانیم و ورزشی های صادق بدانند که این قبیل افراد در فکر رونق بخشیدن به ورزش ، توسعه و گسترش و سربلندی آن نبوده و نیستند بلکه همان طوری که اشاره شد آنها ورزش را ابزار و طعمه ای برای اهداف شخصی، سیاسی و بانندی خود می دانند و هر قدمی که بر میدارند و هر کاری را که انجام می دهند صرفا برای رسیدن به اهداف پلید و شوم شان هستند و بس. آنها ورزش را واسطه و پلی برای رسیدن به اهداف منفی خود قرار می دهند.

این روزها که در آستانه انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا قرار داریم میدان عمل و ابراز وجود برای چنین افرادی فراهم شده است تا از فرصت به دست آمده برای رسیدن به آنچه که برنامه ریزی کرده اند نهایت بهره و استفاده را ببرند.

جامعه ورزش در این میان باید از اعتماد به این قبیل افراد خودداری نمایند و با دست ردی که به سینه می زنند آنها را در رسیدن به اهداف ناکام بگذارند و اجازه ابراز وجود و حرف زدن از طرف جامعه ورزش را به آنها ندهند.

یکی از مهم ترین و قابل توجه ترین بحث، برداشت های غلط برخی ها از جامعه ورزش و منتسب کردن آن به خود می باشد. از من خبرنگار گرفته تا آن تماشاگر روی سکو چنین می پنداریم که می توانیم از طرف ورزشی ها حرف بزنیم و خود را نماینده آنها قلمداد بکنیم. در حالی که جامعه ورزش طیف وسیعی از افراد جامعه را با سلیق، افکار و اندیشه و برداشت های مختلف تحت پوشش دارد. وظیفه ما نه حرف زدن از طرف آنها و نه تعیین تکلیف برای آنها می باشد. اگر ما در حد بضاعت ، توان و دایره وظایف و اختیاراتمان بخواهیم گام برداریم فقط می توانیم در بیان واقعیت ها و روشن کردن بعضی از نقاط کور موجود در ورزش و نیاز آن اقدام بکنیم.